

dette Forslag som en Form for en Lønningsforhøjelse, og der kunde derfor være Anledning til at spørge, hvad det er for nogle Mennesker, der komme ind under det, hvad det er for Mennesker, der ville komme til at faa denne Skattelettelse eller Lønningsforhøjelse. Det er jeg ikke ganske klar over, men jeg antager, at det er Biskopper, Provster og den Slags Folk, og de trænge jo ikke til at faa deres Lønning forhøjet. Men for øvrigt kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der kom fra den sidste ærede Taler.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg kan just ikke glæde mig over, at det skulde være velvillige Udtalelser, der ere faldne over for dette Forslag, men det faar jeg selvfølgelig finde mig i. Jeg skal blot gøre et Par Bemærkninger. For det første vil jeg gøre opmærksom paa, at det er jo ikke et Lovforslag om Forandring af Rangforordningen, jeg har forelagt, men det er et Lovforslag om Forandring af Rangskatbestemmelserne. Og jeg maa dog maaske gøre opmærksom paa, at Forholdet for Tiden er dette, at medens alle andre Embedsmænd ere fritagne for Rangskat, saasvares Rangskat udelukkende af en mindre Del af Præstestanden, ganske rigtig, som det blev sagt, af de 7 Biskopper, de 7 Stiftsprovster og 2 Provster til samt af de københavnske Præster. Det er altsaa de eneste, der ere undtagne fra den ellers almindelig for Embedsmænd givne Fritagelse for Rangskat. Og Grunden dertil er den, at i den Lønningslov for forskellige Embedsmænd, hvor Bestemmelsen om Ophævelsen af Rangskat for Embedsmænds Vedkommende blev taget ind, staar til Slut, at denne Bestemmelse gælder ikke for gejstlige Embedsmænd, nemlig fordi disse ikke ere fast lønede. Senere ere Biskopperne blevne fast lønede, men dog vedbliver Rangskatten at hvile paa dem. For at vise, til hvilke Konsekvenser man kommer ved denne Lov, skal jeg anføre et enkelt Eksempel. I Lolland-Falsters Stift er Stiftsprovstembedet ikke knyttet til et bestemt Præsteembede, men Forholdet er det, at naar Stiftprovstiet bliver ledigt, maa Biskoppen henvende sig til en af

Stiftets Præster for at bede ham gøre sig den Tjeneste at være Stiftsprovst. Stiftsprovsten har ikke en eneste Øre i Løn, men betaler 80 Kr. i Rangskat. Vi have altsaa her i Landet et Embede, der lønnes med en Udgift af 80 Kr.! Hvad Præsterne angaar, have disse som bekendt ingen Rang, men dog har denne Lov Betydning for Præsterne og, vil jeg sige, mere Betydning for Præsterne end for de faa Biskopper og Stiftsprovster, idet alle Præster skulle udrede Bestallingsgebyr. Nu maa jeg maaske, naar det blev sagt af et æret Medlem, at Præsterne vare en velstillet Stand, begynde med at gøre opmærksom paa, at det er noget, som rigtignok ikke stemmer med min Erfaring, thi min Erfaring er den, at Præsterne ere en gennemgaaende forarmet Stand, som lever under stor Fattigdom. Naar jeg læser de Ansøgninger, som komme ind om Præsteembeder, er det altid Armod, stor Gæld og Indtægter, der ikke kunne forslaa, som der klages over. Jeg tror, jeg kender lidt mere til de virkelige Forhold i Præstestanden i økonomisk Henseende end den ærede Taler, der havde Ordet. Jeg maa sige, at naar han, som jeg saa fuldt ud erkender, gør sig til Talsmand for dem, der trænge, kunde han ogsaa gøre sig til Talsmand for Præstestanden, thi dens Medlemmer trænge gennemgaaende i høj Grad. For Præsterne vil denne Lov have den Betydning, at de blive fritagne for Bestallingsgebyret, og der er Forholdet atter dette, at alle andre Embedsmænd ere fri for denne Skat, men at Præsterne skulle udrede den, og det paa et Tidspunkt, som altid er saare vanskeligt for dem. Naar man nemlig bliver udnævnt til Præst her i Landet, tør jeg, som Ordningen er, sige, at man faar et Embede, hvoraf man ingen Indtægt faar i det første Aar og tit kun saare lidt i det andet, nemlig paa Grund af Naadsensaaret. Og samtidig skal man udrede en hel Del Pengé til Indlønningssum, Bestallingsgebyr og meget andet. Præsterne trænge altsaa virkelig til at blive fri for denne Udgift. Jeg maa sige til de ærede Medlemmer, som have talt, at de se virkelig fejl, naar de mene, at Præstestanden er saaledes stillet, at den ikke behøver Lettelser. Hvis man ikke under Biskopper og Stiftsprovster den